

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

Gideon

De man die Gideon aan zag komen, ging rustig onder een boom zitten. Toen Gideon naar hem toe ging, zei de vreemdeling iets heel bijzonders: "De HEER zij met je, dappere krijgsman". Gideon was verbaasd en dacht: 'nou, daar merken we dan niets van'. De vreemdeling zei ook: "Jij zal Israël bevrijden, omdat God je zal helpen". Toen begreep Gideon dat het de engel van de Heer was. Hij was in de war; bang en blij tegelijk. Bang gestraft te worden, omdat hij niet eerbiedig was geweest. Blij omdat God het volk wilde verlossen. De engel stelde hem gerust en vertelde nog eens dat God het volk zou helpen.

In die nacht sprak de Heer nog een keer tot Gideon. Het volk diende niet God maar Baäl. Hij moest het altaar van Baäl afbreken, zodat de Israëlieten daarop geen offers meer aan Baäl konden brengen. Dat was gevaarlijk! Wat zou iedereen boos worden! Maar Gideon deed wat God hem vroeg. Midden in de nacht brak hij met een paar mannen het altaar af. Vroeg in de ochtend was er een vreselijk tumult. Geschreeuw van boze, bange mensen, die riepen: "Wie dit gedaan heeft moet gedood worden. Alles is weg: het altaar van Baäl, zijn beeld, o wat zal hij boos zijn!". Gideons vader, die het dorps hoofd was, riep: "Wie kiest er voor Baäl en wie voor God? Als Baäl een god is, laat hij dan zelf de dader straffen". Maar Baäl strafte natuurlijk niet, want Baäl was maar een beeld dat niet kon horen en zien.

Intussen waren de vijanden van Israël gekomen om hun koren, dat bijna rijp was, te stelen. Gideon vroeg alle sterke mannen te komen vechten tegen de rovers. Er kwamen wel 32.000 mannen. Gideon wilde zeker weten dat God zou helpen en vroeg Hem om een teken. Hij had een wollen vacht en legde die op de dorsvloer. Hij vroeg aan God: "Wilt u ervoor zorgen dat er morgen overal dauw ligt, maar deze vacht helemaal droog blijft? Dan weet ik dat U mij zult helpen". God deed wat hij vroeg. Alles was nat, maar de wollen vacht was droog. Toch twijfelde Gideon nog. Hij wilde hetzelfde teken, maar dan andersom: hij vroeg of alles droog mocht zijn, behalve de wollen vacht. De volgende morgen ging hij snel kijken. En ja, alles was droog behalve de wollen vacht. Die was zo nat dat je er wel emmer water uit kon wringen. Vertrouwde Gideon nu helemaal op God? Dat lees je de volgende keer.

N.D.

Sam en Anne bleven tot laat in de middag op school. Sam had zaalvoetbaltraining en Anne had blokfluitles. Toen ze naar buiten kwamen was het al donker. Ze stonden bij de bushalte te wachten. "Kijk, wat een mooie maan!" riep Anne opgewonden. Het was een halve maan, die keurig op zijn zij lag. Daarnaast scheen een kleiner, maar helder licht. "Weet je wat dat is?" stelde Sam haar kennis op de proef. "Een of andere ster, denk ik". "Nee, zusje, dat is de planeet Venus". Dat had hij op school geleerd. Verder weg en veel kleiner zagen ze een heldere ster: Sirius.

Onder het eten praatten zij er met z'n allen over. Daarna gingen ze naar de tuin, met een verrekijker om meer sterren te ontdekken. Papa vroeg: "Zie je dat vierkantige figuur daar? Dat is het sterrenbeeld Orion, de jager met zijn riem. Dat is het grootste van alle sterrenbeelden die zonder telescoop kunnen worden waargenomen". "Ken je de namen van andere sterrenbeelden?" vroeg mama. "De Grote Beer", zei Sam; "en de Kleine Beer" wist Anne. Na een poosje zoeken vonden ze ook die twee.

De nachthemel was helder, maar het was te koud om nog langer buiten te blijven. Sam en Anne besloten om meer over sterren en sterrenbeelden uit te zoeken. Mama maakte warme chocolademelk voor iedereen. Voordat ze naar bed gingen lazen ze in de Bijbel de woorden van David, die versteld stond van de almacht van God de Schepper: "Zie ik de hemel, het werk van uw vingers, de maan en de sterren door u daar bevestigd, wat is dan de sterfeling dat u aan hem denkt, het mensenkind dat u naar hem omziet?" (Psalm 8:4-5). "Hoe groot is de hemel?" wilde Sam weten. "Ontzettend groot, jongen, zo groot dat wij het niet kunnen begrijpen". Zijn vader stond er ook versteld van.

Maar Anne zei nadenkend: "Heeft God dan vingers zoals wij?" "Sommige mensen denken van wel. Anderen zien dit als beeldende taal om te beschrijven dat God alles heeft gemaakt. Het komt allemaal van Zijn hand, zouden wij zeggen", antwoordde papa.

Wist je dat?

Voedsel in Israël

6. ziften en malen

Na het wannen zaten er tussen het graan nog zand, steentjes en zaadjes van allerlei wilde planten. Zo kon je het graan niet verkopen en malen. Het meel zou dan vol zand en steentjes zitten! Al die troep moest er eerst uitgehaald worden. Dat heet ziften, wat zuiveren of zeven betekent. Meestal deden vrouwen dit. Ze gebruikten hiervoor een hele grote zeef van wel een meter

doorsnee. Het was moeilijk en zwaar werk. De vrouw die zifte, ging op de grond zitten en schudde voorzichtig de zeef heen en weer. Niet te snel, anders bleef alles bij elkaar liggen. Tegelijk blies ze de strootjes naar de zijkant van de zeef, zodat ze die er gemakkelijk uit kon halen. Kleine steentjes en zand

zakten door de zeef op de grond. De grotere stenen bleven voorin de zeef liggen en konden weggegooid worden. In het midden bleef zo zuiver graan over. Nu was het geschikt om gemalen en verkocht te worden.

In de winkels staan tegenwoordig verschillende pakjes graan of meel. Meestal zit er 1 kilo in. We weten dat als er 1 kilo op staat dat er ook 1 kilo in zit. Dat was toen een beetje anders. De verkoper had een rond houten vat, een korenmaat, waar hij het graan in deed. De mensen kochten dan bijvoorbeeld 1 korenmaat graan. Een eerlijke verkoper deed het vat eerst maar half vol, schudde het een paar keer flink, deed er dan weer bij, drukte het graan stevig aan. Pas als er niets meer bij kon was het precies 1 korenmaat. De oneerlijke verkoper drukte het koren niet stevig aan en gaf daardoor veel minder dan een korenmaat aan de koper. De Here Jezus wil dat iedereen eerlijk is en zei: "Geef. Een mooie maat, stevig aangedrukt, goed geschud en overvol".

Om brood of koeken te kunnen bakken moest het graan eerst worden gemalen. Wij zouden het graan naar een molenaar brengen. Vroeger was dat niet zo eenvoudig. Alleen heel rijke boeren konden een molenaar betalen. De meeste boeren moesten het graan met een vijzel of handmolen malen. Dat werk lieten ze graag aan hun vrouwen over. Na het malen ging het meel weer

door een grote zeef om alle graanvliesjes eruit te zeven. Eindelijk, na een jaar van hard werken, was er weer vers, zuiver meel om lekkere broden en koeken van te bakken. Die smaakten dan extra heerlijk!

N.D.

Internet

Heb je belangstelling voor sterren en sterrenbeelden. Kijk dan eens op:

www.njrs.nl/?nav=themas&sub=sterrenbeelden

Wil je wel eens zien hoe je meel maalt in een handmolen?

www.youtube.com/watch?v=M3uGoyDzBSQ

Hoe meel gemalen wordt in een molen, toont dit filmpje:

www.schooltv.nl/beeldbank/clip/20021104_meel02

en malen op een moderne manier:

www.schooltv.nl/beeldbank/clip/20021104_meel03

Woordzoeker Sam en Anne

L	I	C	H	T	J	A	A	R	K
P	N	H	E	L	D	E	R	M	L
L	A	H	E	M	E	L	E	V	E
A	P	S	T	R	A	L	E	N	I
N	L	A	H	S	K	N	T	R	N
E	E	O	E	W	U	Z	N	N	E
T	E	L	E	S	C	O	O	P	B
E	T	G	T	O	I	M	I	N	E
N	S	T	E	R	M	A	A	N	E
E	G	R	O	T	E	B	E	E	R

Zoek de woorden hier onder op en streep ze in de woordzoeker door. De letters die overblijven geven het moeilijke woord voor sterrenkunde. Succes!

grote beer
heet
helder
hemel

kleine beer
lichtjaar
maan
melkweg

orion
planeten
steelman
ster

stralen
telescoop
venus
zon